

17. KVĚTNA 2020

6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ

1. čtení: Sk 8, 5–8.14–17

Mezizpěv: Žl 66

2. čtení: 1 Petr 3, 15–18

Evangelium: Jan 14, 15–21

fr. Kliment Mikulka OP

Dnešní čtení z Prvního listu Petrova obsahuje naléhavá slova: *Bud'te stále připraveni obhájit se před každým, kdo se vás ptá po důvodech vaší naděje* (1 Petr 3, 15). Původní text zde používá slovo *apologiá*, které známe i v češtině jako *apologie* a myslíme tím „obránnou řeč“. Řád bratří kazatelů, jehož velkou dobrodinkou byla i Zdislava z Lemberka, byl založen proto, aby osvětloval a vysvětloval pravdy víry. To se neobejde bez použití lidského rozumu. Ruku v ruce se slovy jdou samozřejmě naše skutky, které jsou konkrétním vnějším projevem naší víry. Tento komplex vyznání a skutků je pak základem k našemu ospravedlnění. Vrátime-li se k textu, hned po vzpomenu té pasáži následuje důležité upřesnění. Tato obrana se však má dít *s jemností a skromností* a předpokládá u křesťanů čisté svědomí (srov. 1 Petr 3, 15). Slovem „jemnost“ se překládá řecké slovo *prautés*, které se objevuje také v jednom z osmi blahoslavenství: *Blahoslavení mírní, neboť oni zdědí zemi* (Mt 5, 5). Tato vlastnost, která bere v potaz situaci našeho bližního, musí jít ruku v ruce s pádnými argumenty ve prospěch naší víry. Užívání obojího v pravý čas vyžaduje neobyčejnou zbláhlost, která je jistě projevem působení Ducha svatého.